

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2002.

OPREDJELIMO SE ZA ŽIVOT!

Braćo i sestre,

sveti Ivan evanđelist tvrdi da je Bog ljudima očitovao život: „Što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su naše ruke opipale o Riječi života – da, Život se očitovao, mi smo ga vidjeli i svjedočimo za nj, i navješćujemo vam život vječni, koji je bio kod Oca i koji se nama očitovao – što smo vidjeli i čuli to navješćujemo i vama“ (1 Iv 1-3). U Bogu je punina života i čovjeka je Bog stvorio da zajedno s njime uživa u toj punini. Isus je rekao da je glavni cilj njegova dolaska na zemlju da ljudi imaju život, dakle, da žive. Božja riječ u Svetom Pismu nam tvrdi da Bog nije stvorio smrt i da se on ne raduje propasti živih.

Smrt je u svijet ušla đavlovom zavišću. Đavla je Isus nazvao ocem laži i ubojicom ljudi od početka. Ljudski se život, dakle, na ovoj zemlji odvija između dvije alternative. Čovjek s povjerenjem u Boga izabire život, ili se okretanjem od Boga i nepovjerenjem odlučuje za smrt i nestajanje na ovom svijetu, a u vječnosti za propast i trajno odjeljenje od Boga i sreće. Jedini valjani razlog zbog kojeg se čovjek opredjeljuje za život, jest njegovo povjerenje u Boga. Kad čovjek vjeruje Bogu tada znade da ga Bog neće zapustiti, da i u najtežim prilikama Bog opipljivo pokazuje da se brine za njega. Nema nikakvih drugih razloga koji bi bili tako jaki da bi se zbog njih čovjek opredijelio za život, za obitelj, za djecu. Ni socijalni ni ekonomski razlozi nisu kadri čovjeku uliti nadu u život. U nekim, ekonomski najnaprednijim krajevima svijeta postoji veliki strah za budućnost i zatvorenost pred životom. Štoviše, gdje nema svjetla vjere događa se da ljudi u smrti vide dobitak. I u naše se dane obistinjuje ono što knjiga Mudrosti Svetog Pisma govori o bezbožnicima – ljudima koji nemaju nade ni vjere u Boga: Bezbožnici dozivaju smrt i rukama i riječju, i za njom ginu smatrajući je prijateljem i s njome ugovor sklapaju, dostojni da joj pripadaju. Tako oni misle, ali se varaju ... jer je Bog stvorio čovjeka za neraspadljivost (usp. *Mudr* 1,16; 2,21-23).

Naprotiv, u obiteljima koje žive s povjerenjem u Boga osjeća se radost. Predanje Bogu rađa dubokim mirom i zadovoljstvom. Ondje gdje je prisutan Isus Krist dolazi njegov mir. „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem“ (Iv 14,27).

Nažalost, i u prošloj godini kao već cijeli niz godina, u našoj biskupiji je bilo više umrlih nego rođenih. Sa žalošću konstatiramo da vjernika na našim otocima ima sve manje. Oni izumiru. Nije li to posljedica našeg nepovjerenja prema Bogu? Udaljavanjem od Boga u nas ulazi strah i nesigurnost. Nedostatak vjere rađa neminom i pomanjkanjem hrabrosti.

Isusova je prisutnost – prisutnost beskrajne moći i beskrajne ljubavi. Nemojmo nikad zaboraviti na neprekidnu prisutnost Marije koja je Majka našeg povjerenja. Molimo je da nam udijeli svoje povjerenje, da prestanemo vjerovati sebi, stvarima ili ljudima i da opažamo stalnu prisutnost njezinog Sina koji nam je blizu i koji je naša jedina sigurnost.

U Krku, 25. siječnja 2002.